

Postavit se na vlastní nohy **Lenka Kolínková**

Jak už jí to mám dát jenom najevo? Vždyť je to úplně jasné! Když křičím a zvedám ruce, chci mléko. Když křičím a kopu nohama, chci přebalit. A ... Pomoc! Neucpávejte mi pořád puslu!

Už aby přišla TA chvíle.

Postavit se. Rozběhnout se. A vzít si ony zakázané věci! Ovladač. Telefon. Tátovy brýle. Propisku. S tou by se panečku čarovalo! Co je mi pořád po nesmyslně fialovém slonovi s puntíky? Anebo ten šílený krtek v kalhotkách. Kdo to kdy viděl? Copak chodí máma do ZOO se zavřenýma očima?

A taky nesnáším brokolici. To ještě nepochopila? Schválně ji dávám všude kolem jen ne do pusy. Proč se tomu směje?

Jak já se jen těším na tu chvíli... Všechno bude v mé režii. Celý svět bude můj. Přivítá mě s otevřenou náručí a já jeho. Mé kroky povedou pouze tam, kam chci já a kdy chci já.

Aaaach! (úlek) Cítím, že to přichází! Zvedám se, rozhlížím se kolem a zkouším krok ... Bác! Chytilas mě. Padám schválně, mamí, lekl jsem se. Ten svět je tak velký. Ještě mě chvíli drž v náručí. Ještě chvíli zastavme čas, než se budu muset opravdu postavit na vlastní nohy.

Postavit se na vlastní nohy **Monika Navrátilová**

Postavit se na vlastní nohy. Co tento frazém vlastně znamená? S vysvětlováním začnu zcela od začátku.

Kdy se člověk poprvé postaví na vlastní nohy? Podle mého názoru je tomu tak v dětství, když se učí chodit. Neučí se však chodit sám, nýbrž mu ze začátku někdo pomáhá. Maminka, tatínek, babička či někdo zcela jiný. Poté však přijde okamžik, kdy se dítě samo postaví na své nohy a udělá první krůček k něčemu novému. K novému světu, který ještě nemá objevený a zatím pro něj zůstal skrytý. Dítě najednou touží chodit a objevovat, hledat a zažívat nová dobrodružství v jeho cestě životem. Nyní už však převážně samo, bez pomoci ostatních.

Přesně tohle znamená frazém – postavit se na vlastní nohy. Začít novou etapu svého života, třeba i s novými lidmi, nebo v novém domově, ale žít svůj život za svých podmínek a stát se samostatným. Nakonec i tento člověk bude jednou tím, kdo pomůže svému dítěti postavit se na vlastní nohy.

Postavit se na vlastní nohy **Tereza Sedláková**

Poslední den roku. Za chvíli si vyrazím bavit se na silvestrovský večírek, ale teď v hlavě přemítám o tom, jaký byl uplynulý rok. Nalistuji první stránky v deníku a hledám seznam předsevzetí do roku 2015 (má vůbec první předsevzetí v životě).

První položka – najít si lépe placenou práci. Tohle jsem si mohla odškrtnout hned v lednu, kdy jsem nastoupila na vedoucí pozici do místní cestovní kanceláře. Občas jsem musela vyrazit jako delegátka do zahraničí, kde jsem pak na vlastní pěst procestovala kdejakou zapadlou vesnici a viděla většinu známých, ale i zcela zapomenutých památek. Tím se mi splnila i položka číslo dvě na mém seznamu – více cestovat.

S třetím předsevzetím to ještě nedávno vypadalo dost bledě, ale když si člověk něco opravdu hodně přeje ... Od 1. prosince jsem hrdou majitelkou 2+kk. Přiznávám, že stěhovat se od rodičů před vánočními svátky bylo organizačně i psychicky náročné, ale i oni chápali, že bydlet v mém věku s rodiči je přinejmenším divné. A pak taky... Vodte si nějakou návštěvu do svého dětského pokojíčku!

S klidem zavírám tento deník, zítra sepíšu předsevzetí pro rok 2016 (na tu dietu kašlu, stejně bych to nevydržela) a teď si jdu užívat večírek. Všem tam můžu pyšně říct, že jsem se v roce 2015 zvládla postavit na vlastní nohy!